

TĘCZOWE WIAĐOMOŚCI

ZIMA 2022/2023

GAZETKA INFORMACYJNA DLA RODZICÓW I DZIECI
WYDAWANA PRZEZ DYREKTORA
I GRONO PEDAGOGICZNE
PRZEDSZKOLA NR 77 "TĘCZOWE SIÓDEMKI"
WE WROCŁAWIU

DRODZY RODZICE,

PRZEDSZKOLE 77 "TĘCZOWE SIÓDEMKI" PO
RAZ KOLEJNY DOŁĄCZYŁO DO PROJEKTU
EDUKACYJNEGO "ANIOŁKOWE GRANIE",
KTÓREGO CELEM JEST PROMOWANIE IDEI
RODZICIELSTWA ZASTĘPCZEGO.

W TYM ROKU ORGANIZUJEMY ZBIÓRKĘ DLA
DZIECI W WIEKU 10-13 LAT.

ZBIERAMY:

- KARTY PODARUNKOWE DO GALERII
HANDLOWYCH,
- UBRANIA (NOWE),
- KSIĄŻKI, ARTYKUŁY SZKOLNE
- SŁODYCZE.

ZACHĘCAMY WSZYSTKICH DO UDZIAŁU W
TEJ WSPANIAŁEJ INICJATYWIE.

ZBIÓRKA TRWA DO

25.01.2023

*Aniolkowe
Granie*

ZWYCZAJE ŚWIĄTECZNE W POLSCE I NA ŚWIECIE

W niniejszym artykule zostaną opisane tradycje i zwyczaje związane ze Świętem Bożego Narodzenia zarówno w Polsce, jak i innych krajach na świecie. Na początek przybliżę jedną z pierwszych wzmianek o Bożym Narodzeniu. Mianowicie, początki tego święta datuje się na rok 354. Taką informację znaleziono w kalendarzu rzymskim. Ciekawostką wartą uwagi jest to, że w przeszłości obchodzone ono było w różnych terminach, m.in.: w styczniu, marcu, kwietniu, a nawet maju. Ostatecznie wybrano datę 25 grudnia, czyli dzień przesilenia zimowego.

W Polsce wieczerza wigilijna rozpoczyna się po zapadnięciu zmroku, gdy na niebie pojawia się pierwsza gwiazda. Wtedy cała rodzina gromadzi się w jednym pokoju, przy stole nakrytym białym obrusem. Pod nim rozłożone jest siano. W tym dniu wspomina się wszystkich, którzy nie mogą być z nami. To z myślą o zmarłych i o każdym, kto nie ma gdzie spędzić tego wieczoru, leży na stole dodatkowe, puste nakrycie. W czasie Wigilii najważniejszy jest opłatek. Dopiero, gdy się nim podzielimy, możemy skosztować 12 przygotowanych postnych potraw.

W Niemczech w Wigilię w chrześcijańskich rodzinach przed lub po uczestnictwie w Mszy Świętej zapala się świece na choince i wtedy rozpoczyna się „gwiazdka”

tzw. „Bescherung”. Śpiewa się lub słucha kolęd i członkowie rodziny obdarowują się wzajemnie prezentami. Dzieciom opowiada się legendę mówiącą, iż prezenty przyniósł Święty Mikołaj lub Dzieciątko Jezus.

We Francji, w przeciwieństwie do Polski, nie ma Wigilii. Francuzi biorą udział we mszy, a 25 grudnia siadają do wspólnego obiadu. W ten dzień je się indyka nadziewanego kasztanami. We Francji dzieci wierzą, że to mały Jezus przyniósł im prezenty, które w wigilijną noc wkłada do buczków ustawionych przy kominku.

We Włoszech Święta Bożego Narodzenia mają tysiącletnią tradycję. Włosi wysyłają wiele kartek z życzeniami do rodziny i przyjaciół. 8 grudnia ubiera się choinkę oraz budowane są żłobki w kościołach. 24 grudnia obchodzona jest Wigilia – uroczysta kolacja, podczas której jedzone są typowe włoskie ciasta – penettone i Pandoro, a także nugat, migdały i orzechy laskowe. Włosi biorą udział w pasterce. W czasie Bożego Narodzenia rozdają prezenty. Centralne ulice Rzymu zdobią wielkie choinki.

Na Węgrzech w czasie świąt organizuje się wielkie bale dla dzieci. Najważniejszy z nich odbywa się w stolicy kraju, Budapeszcie, w budynku Parlamentu. Uczestniczą w nich znani aktorzy i artyści. Pod obrus leżący na stole wkłada się sianko. Wyciągnięcie najdłuższego źdźbła wróży długie życie. W czasie Wigilii i Świąt Bożego Narodzenia Węgrzy jedzą pieczonego indyka, zupę rybną oraz rosół z kury. Na stole nie może zabraknąć ciasta z makiem, bo mak zapewnia rodzinie miłość.

W Stanach Zjednoczonych święta Bożego Narodzenia obchodzi się tylko 25 grudnia. Każda amerykańska rodzina przygotowuje się na ich nadejście w sposób pieczołowity i z dużym wyprzedzeniem. Ulice i domy przystrojone są tysiącem migoczących światełek i lampek. Jedną z ważniejszych tradycji związanych z tym świętem jest dawanie prezentów. W każdym domu pod choinką piętrzą się prezenty, a ich otwarcie następuje w świąteczny poranek przed śniadaniem.

Źródło:

1. <https://boze-narodzenie.nocowanie.pl/polskie-tradycje-wigilijne.html>
2. <https://mamotoja.pl/rodzina/swieta-i-uroczystosci/tradycje-swiat-bozego-narodzenia-najwazniejsze-zwyczajje-30547-r1/>

artykuł opracowała:
Paulina Magda

OZDOBY CHOINKOWE Z MATERIAŁÓW RECYKLINGOWYCH

Okres przedświąteczny to magiczny czas przygotowań do wspólnego świętowania i przeżywania Świąt Bożego Narodzenia.

Warto w tym czasie pomyśleć nad ozdobami, które nie wymagają dodatkowych nakładów finansowych. Niekiedy materiały dostępne są pod ręką i nadają się do ponownego wykorzystania.

Samodzielne przygotowanie świątecznych ozdób przyczynia się do ograniczenia odpadów oraz stanowi oryginalny wystrój domu. Jest to świetna okazja do rodzinnego spędzania czasu wolnego.

Oto kilka pomysłów na ozdoby choinkowe z materiałów recyklingowych:

- Łańcuch choinkowy z papieru:

(Należy pociąć papier na paski. Posmarować jeden brzeg paska i złączyć go z drugim końcem tworząc pierścień. Następnie włożyć kolejny pasek w pierścień, posmarować klejem jeden brzeg i złączyć go z drugim. Powtarzać czynność do wyczerpania pasków i utworzenia łańcucha według uznania).

- Papierowe serca:

(Do wykonania serc potrzebujemy szary papier, watę, szary sznurek i zszywacz. Z szarego papieru wycinamy sylwety serc. Jedno serce wykonujemy z dwóch sylwet. Zszywamy serce dookoła zostawiając miejsce na watę. Sercy wypychamy watą do uzyskania efektu poduszki. Na górze serca wkładamy zawieszkę z szarego sznurka. Całość zszywamy).

- Kartonowe choinki:

(Do wykonania choinek potrzebujemy kartony i szary sznurek. Z kartonów wycinamy sylwetę choinki. Na sylwetę choinki nawijamy sznurek, aż cała zostanie owinięta sznurkiem).

- Kartonowe koła:

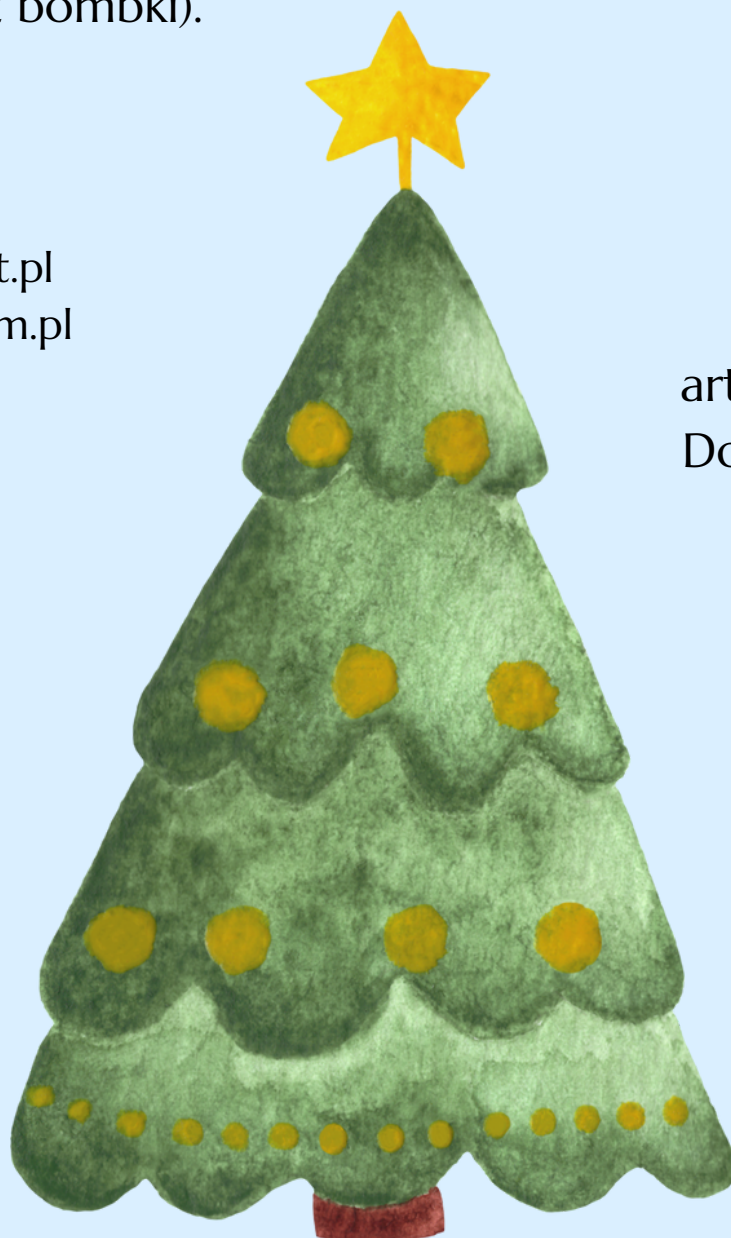
(Do wykonania kół potrzebujemy kartony i szary sznurek. Z kartonu wycinamy koła. Dookoła kół wykonujemy nacięcia na kilka centymetrów. Sznurek przewlekamy przez nacięcia dookoła kół. Na koniec wykonujemy zawieszkę ze sznurka).

- Kartonowe bombki:

(Do wykonania bombek potrzebujemy kartony i dziurkacz. Z kartonów wycinamy kształt bombek i nożykiem wycinamy środek zostawiając ramkę dookoła bombki. Środek bombki zaklejamy szeroką taśmą przezroczystą. Wykorzystując kółeczka z wnętrza dziurkacza, ozdabiamy bombkę naklejając kółeczka na taśmę wewnątrz bombki).

Źródła:

1. www.pinterest.pl
2. www.instagram.pl

artykuł opracowała:
Dorota Terebieniec

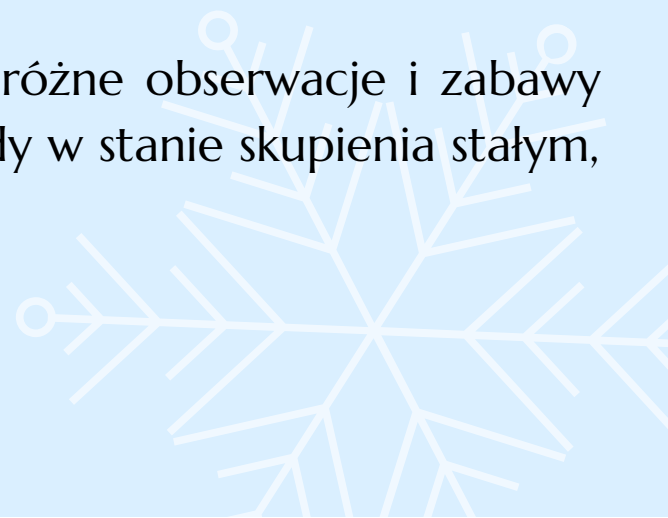
ZIMOWE ZABAWY BADAWCZE

“Powiedz mi, a zapomnę.
Naucz mnie, a zapamiętam.
Zaangażuj mnie, a nauczę się”
Benjamin Franklin

W wieku przedszkolnym budzi się ciekawość poznawcza, czego wyrazem są pytania kierowane do dorosłych, zabawy badawcze, przyglądanie się zwierzętom, maszynom. Właściwa dzieciom w wieku przedszkolnym aktywność oraz potrzeba działania i naśladowania sprawiają, że w kontakcie z otoczeniem zdobywają szereg doświadczeń, stają się bardziej samodzielne.

Zabawy badawcze polegają na dokonywaniu przez dziecko różnych doświadczeń na różnym materiale. Dziecko bierze w tych zabawach rzeczywistość jakby „do ręki”, bada własności różnych rzeczy i zjawisk, zaspakajając tym samym swoją intelektualną ciekawość, doznając licznych wrażeń. Np.. Dziecko bada jak ustawić się, żeby wiatraczek kręcił się na wietrze?

Zimą również można podejmować różne obserwacje i zabawy badawcze. Poznawanie właściwości wody w stanie skupienia stałym, mimo chłodu przynosi wiele radości.

Propozycje zimowych zabaw badawczych:

1. Jak otrzymać lód?

Potrzebne materiały:

- plastikowy kubek,
- woda
- zamrażalnik.

Przebieg doświadczenia:

Do plastikowego kubka nalej wodę i włóż ją na kilka godzin do zamrażalnika. Co zaobserwowałeś?

Wniosek

Woda w zamrażalniku, gdzie jest bardzo niska temperatura, zamarza i zamienia się w lód. Woda zamarza w temperaturze poniżej 0°C . Wystarczy, że temperatura na dworze jest poniżej 0°C , a wszystkie zbiorniki wodne (stawy, jeziora, rzeki) szybko zamarzają.

2. Jakie właściwości ma lód?

Potrzebne materiały:

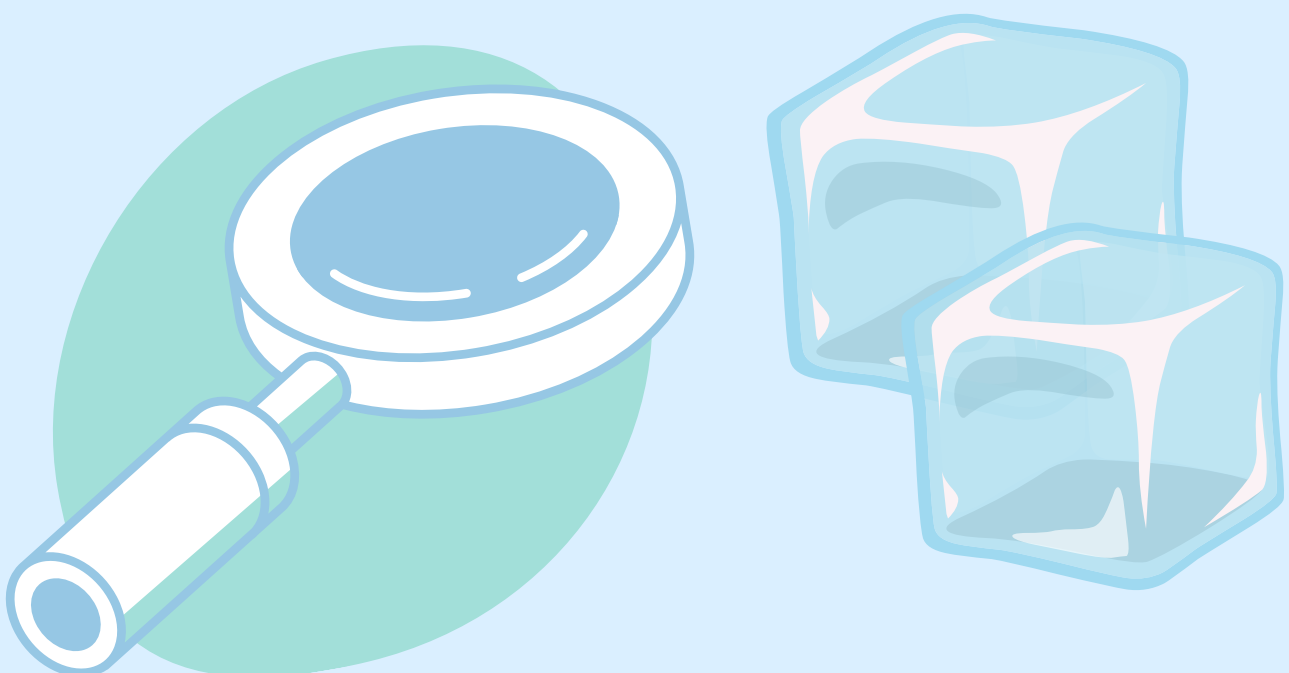
- bryłka lodu,
- miska z wodą,
- młoteczek z zestawu małego majsterkowicza,
- lupa.

Przebieg doświadczenia:

Obejrzyj dokładnie bryłę lodu, sprawdź, jaki ma kolor, zapach i smak. Przyjrzyj się dokładnie, jak wygląda lód pod lupą. Uderz młotkiem w bryłkę lodu. Co się z nią stało? Wrzuć lód do miseczki z wodą. Zwróć uwagę na to, co się dzieje z lodem. Sprawdź, czy lód pływa i jaka jego część jest zanurzona.

Wniosek

Zauważyliście, że lód jest przezroczysty, bez smaku i zapachu. Uderzając młoteczkiem w bryłkę lodu, przekonaliście się, że lód jest twardy, lecz bardzo kruchy. W miseczce z wodą lód pływa, a większa jego część znajduje się pod wodą.

3. Kiedy lód topnieje?

Potrzebne materiały:

- kostki lodu,
- szklanka,
- termometr (ze skalą poniżej 0°C),
- miska z ciepłą wodą.

Przebieg doświadczenia:

Bryłki lodu włóż do szklanki. Jeśli posiadasz termometr ze skalą poniżej 0°C , to możesz w czasie tej zabawy mierzyć temperaturę wody i lodu w szklance. W szklance na początku znajduje się lód, ma on temperaturę poniżej 0°C . By przyspieszyć proces topnienia, możesz włożyć szklankę z lodem do miski z ciepłą wodą. Co zaobserwowałeś?

Wniosek

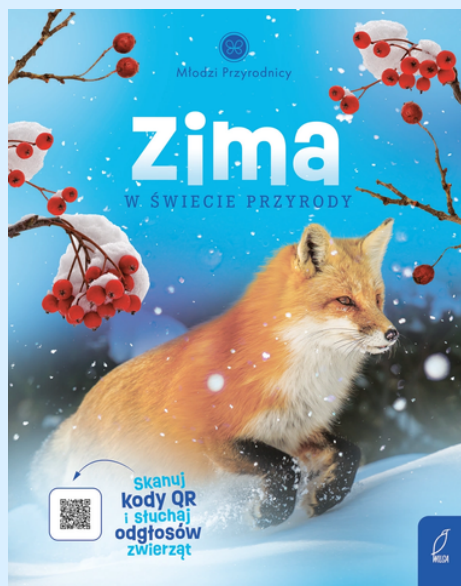
W temperaturze poniżej 0°C lód się nie zmienia. Jednak gdy zaczniemy oddziaływać na niego wyższą temperaturą, powyżej 0°C , lód zaczyna się topić. Kiedy lód się stopi, zostaje sama woda, której temperatura z upływem czasu będzie coraz wyższa.

Źródło:

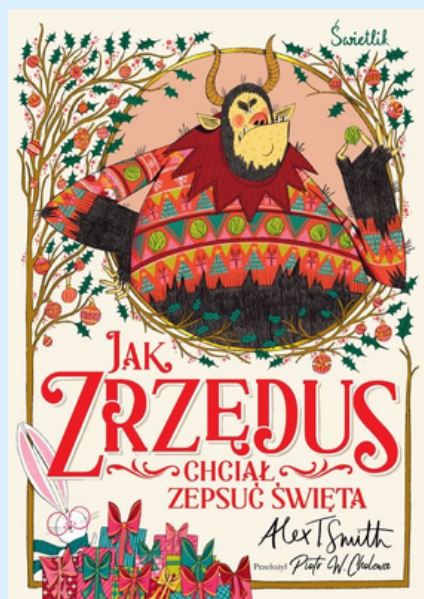
1. 365 eksperymentów na każdy dzień roku, praca zbiorowa, wyd. Rea
2. Wychowanie w przedszkolu. Zabawy badawcze z lodem
3. Budniak A., edukacja społeczno-przyrodnicza dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym

artykuł opracowała:
Agnieszka Cupiał - Jakubowska

PROPOZYCJE CZYTELNICZE NA ZIMĘ

Seria przybliżyła dzieciom świat przyrody, przedstawia fascynujące fakty z życia zwierząt i roślin. Poruszono w niej różnorodne tematy przyrodnicze, opisano ciekawe rośliny i zwierzęta w różnych środowiskach życia: w stawie, w lesie, na łące, pod ziemią, pod wodą itp. Zawiera tomy specjalne z gumką oraz tomy zdjęciowe, które świetnie się sprawdzą podczas wycieczek w teren. Dzięki nim łatwiej będzie zidentyfikować napotykane zwierzęta i rośliny.

Zrzęduś jest PRAWDZIWYM ZRZĘDĄ.

Wyrusza w podróż na Biegun Północny, aby zrealizować swój Nikczemny Świąteczny Plan. Jednak w Wigilijną Noc wydarzy się coś, coś odmieni Zrzędusa na zawsze. Wzruszająca historia o prawdziwym znaczeniu świąt Bożego Narodzenia. Idealna do wspólnego czytania dla całej rodziny.

Czerwone Saneczki mają jedno wielkie marzenie — pewnego dnia stać się wielkimi czerwonymi Saniami Świętego Mikołaja! Wszyscy próbują przekonać Saneczki, że przecież są za małe, za młode, a już na pewno nie umieją latać, unosząc wielki worek prezentów. Jednak w te święta, z pomocą kilku przyjaciół, Czerwone Saneczki spróbują dokonać niemożliwego.

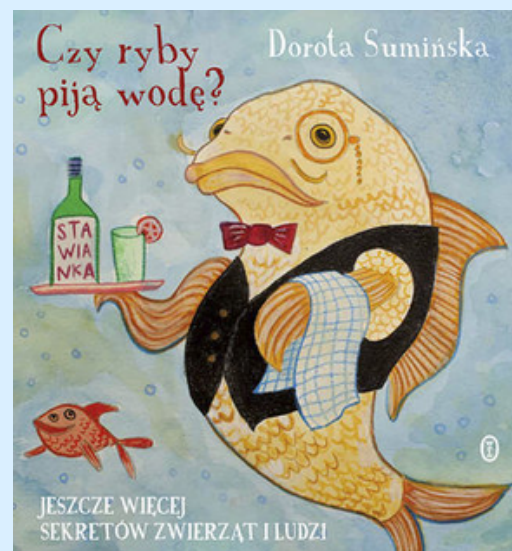

Dziewięcioletnia Zuzia marzy o podróży samolotem. Kupuje wspaniałą walizkę, pakuje się, jedzie na lotnisko i... tu wszystko się komplikuje.

„Walizka pełna marzeń” to książka łącząca elementy obyczajowe i fantastyczne. Akcja dzieje się dwutorowo: poznamy przygody Zuzy oraz losy walizeczki i umieszczonych w niej przedmiotów.

Ta książeczka to garść anegdot i ogrom naukowych faktów od najpopularniejszej i najbardziej uznanej polskiej lekarki weterynarii, w przewrotny i humorystyczny sposób zilustrowanych przez Joannę Żero. Glizda czy glista? Jak owady widzą świat? Co to jest żywiciel? Czy meduzy też mają przeponę? Kto produkuje najwięcej śliny? Dlaczego psy zjadają kocie kupy? Czy bakteria myśli? Dlaczego sowy kręcą głową? A do tego zestaw przydatnych informacji na temat tak bardzo obecnych dziś w naszym życiu wirusów, szczepionek i antygenów.

artykuł opracowała:
Anna Langier

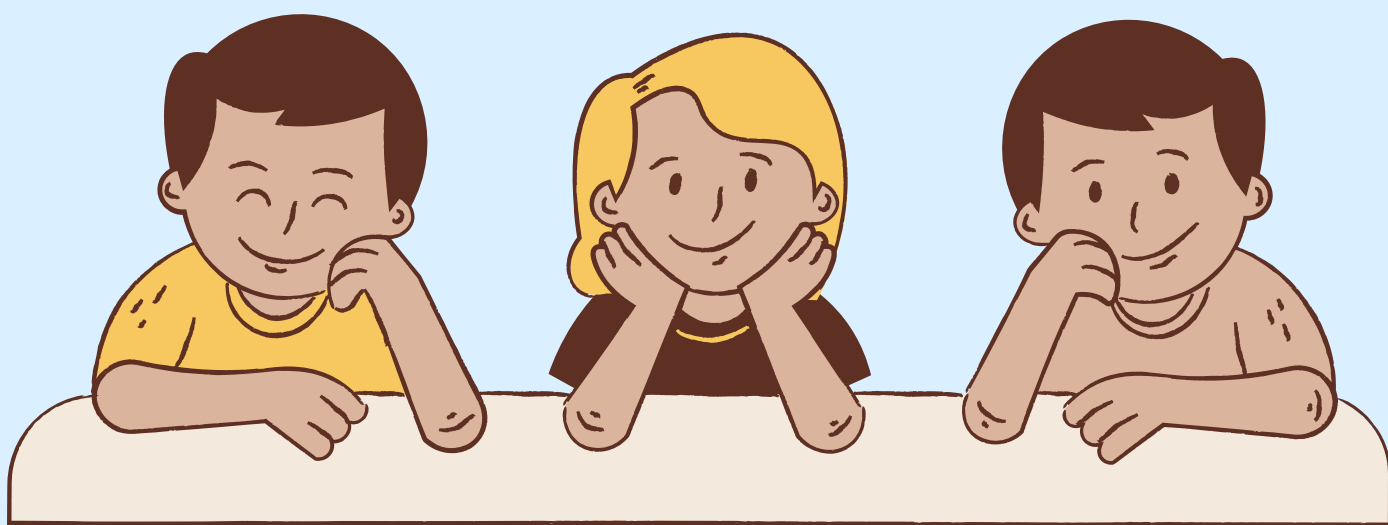
Źródło:

1. strona całapolskaczytadzieciom.pl
2. www.empik.com

PRZEDSZKOLAKU RUSZ GŁOWĄ! ZIMOWE ZAGADKI

- Wędruje tędy i owędy, roznosi życzenia, kolędy. o choinkach dla dzieci pamięta, o prezentach, o głodnych zwierzętach. (grudzień)
- Co to za woda, twarda jak kamień? Można na łyżwach ślizgać się na niej. (lód)
- Co to za rycerz w słomianej zbroi, różę otula, w ogrodzie stoi? (chochoł)
- O tym drzewku wiele mówić wam nie będę. Pod jego gałązkami zaśpiewacie kolędę. (choinka)
- Z lodowych klocków - dom niewysoki. Jego lokator jadł mięso foki. (igloo)

- Co to za żeberka przy ścianie wiszące, co latem są zimne, a zimą gorące? (kaloryfer)

- Dwie siostry – na dole para braci – z boku, bez nich żaden narciarz nie zjedzie po stoku. (narty i kije)
- Żarłok z niego nie lada, drewno, papier, węgiel zjada. Jeść zaczyna już w jesieni, a co połknie w ciepło zmieni. (piec)
- Nosi je na rękach nawet słaby malec. Mogą mieć pięć palców, albo jeden palec. (rękawiczki)
- W jakiej stołówce za każde danie, goście dziękują nam – ćwierkaniem? (karmnik)
- Wesóły dzwoneczek i sznur saneczek. (kulig)
- Latem było tu boisko, a gdy zimą mróz ścisnął, wylano wodę czystą, to już jest... (lodowisko)
- Ze śniegu zrobiony, kapelusz na głowie. Zgadnij, kto to taki. Ja wiem, lecz nie powiem! (bałwan)
- Jakie to węże na drutach rosną? Zimą są na szyi, w szafie zasną wiosną. (szaliki)
- Co to za gwiazdeczki odpowiedzcie śmiało, które stroją ziemię w sukieneczkę białą? (śnieg)

Źródło:

1. www.printoteka.pl
2. www.miastodzieci.pl

artykuł opracowała:
Katarzyna Grubecka

ZIMOWA AKTYWNOŚĆ RUCHOWA PRZEDSZKOLAKA

Kiedy temperatury spadają, na zewnątrz robi się mokro bądź mroźno niechętnie wychodzimy na świeże powietrze. Ograniczamy aktywność ruchową do minimum, a dzieci niezależnie od warunków atmosferycznych powinny przebywać na zewnątrz minimum godzinę dziennie. Kształtują w ten sposób swoją odporność, aktywność fizyczna oraz zbilansowana dieta również zapobiegają chorobom.

Ruch jest niezbędny do prawidłowego wzrostu i rozwoju dzieci. Każda zimowa aktywność ruchowa wymaga przede wszystkim dobrego ubioru. Dzieci powinny być ubrane w kilka warstw, żeby ubrania izolowały ciepło; czapka, szalik, rękawiczki również są niezbędne. Kiedyś dzieci jeździły po prostu na sankach, w dzisiejszych czasach kiedy śniegu pada niewiele warto z niego korzystać, gdy tylko się pojawi. Jazda na sankach, niekoniecznie z góry, można dzieci ciągnąć na sankach po parkowych alejkach, sprawia dzieciom wiele radości, dostarcza również dawki adrenaliny. Bitwa na śnieżki z rodzicami bądź rodzeństwem również jest świetnym sposobem na wspólne spędzanie czasu i budowanie więzi. Zabawę można zakończyć ulepieniem bałwana, radość gwarantowana. Wspólna wyprawa na lodowisko będzie świetną okazją do nauki koordynacji, równowagi. Pamiętać trzeba jednak o bezpieczeństwie i założyć kask.

Jeżeli istnieje taka możliwość warto rozpocząć naukę jazdy na nartach, jest to duże wyzwanie dla dziecka, potrzeba czasu i cierpliwości, duma z opanowania umiejętności jest jednak warta wysiłku. Można skorzystać z usług instruktora nauki jazdy, który zapewni dziecku bezpieczeństwo. Kiedy nie ma śniegu, dzieci powinny chodzić na spacer, do lasu, parku, na łąkę. Obserwują podczas spacerów zmiany zachodzące w przyrodzie, dowiadują się od rodziców wielu ciekawostek na temat życia zwierząt czy roślin.

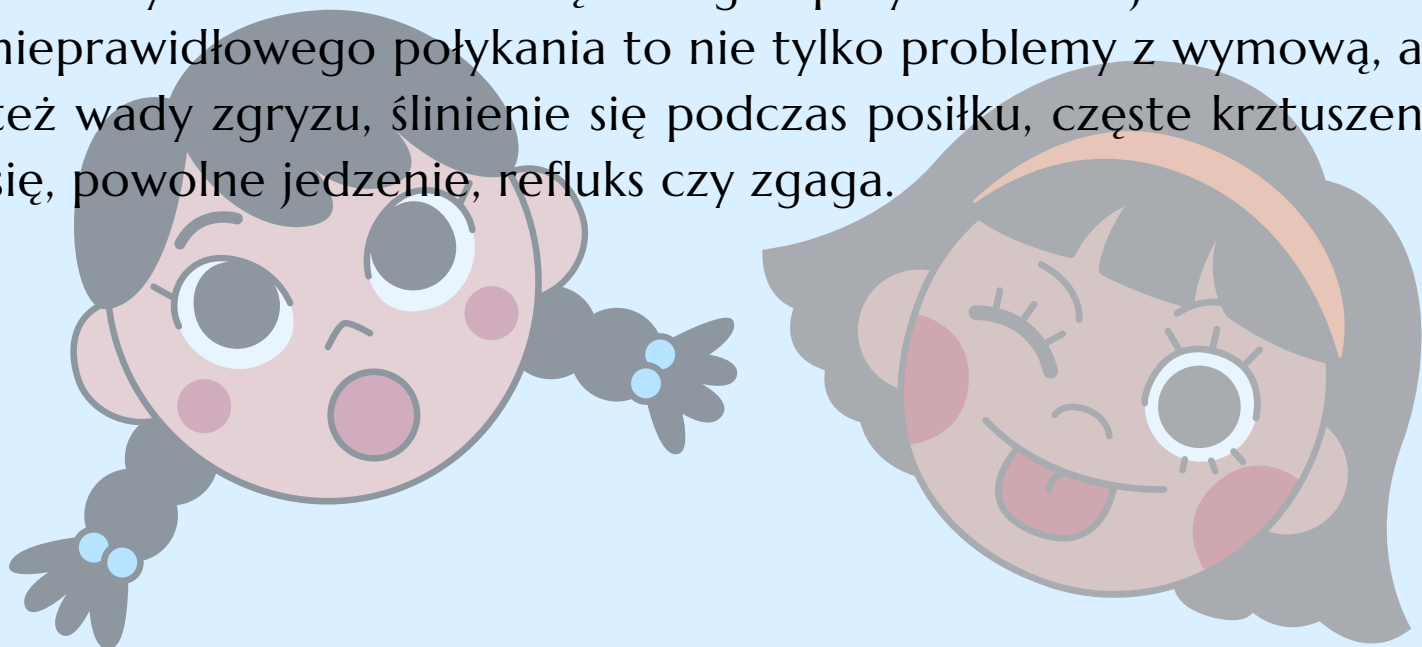
artykuł opracowała:
Katarzyna Frąszczak

WPŁYW PRAWDŁOWEGO POŁYKANIA NA UMIEJĘTNOŚĆ WŁAŚCIWEJ ARTYKUŁACJI

Wyróżniamy dwa typy połykania: niemowlęce i dojrzałe. W początkowym okresie życia dziecko połyka w sposób niemowlęcy. Polega ono na tym, że podczas połykania język leży płasko, a mięśnie ust są napięte. Po wyrośnięciu wszystkich zębów mlecznych, czyli od 18 miesiąca do około 3 roku życia, połykanie niemowlęce przechodzi w połykanie dojrzałe. Jednocześnie z wyrastaniem zębów mlecznych, powinna następować również pionizacja języka. To umiejętność dotknięcia czubkiem języka za górnymi siekaczami wałka dziąsłowego. Jeżeli dziecko ma problemy z prawidłowym połykaniem logopeda może zalecić odpowiednie ćwiczenia artykulacyjne. Ważna jest codzienna praca w domu z dzieckiem.

Dziecko powinno się nauczyć unosić język do podniebienia. Przykładowym ćwiczeniem jest: zlizywanie czubkiem języka masła czekoladowego z talerzyka lub zlizywanie czubkiem języka smakołyku z wałka dziąsłowego przy otwartej buzi. Skutki nieprawidłowego połykania to nie tylko problemy z wymową, ale też wady zgryzu, ślinienie się podczas posiłku, częste krztuszenie się, powolne jedzenie, refluks czy zgaga.

Trzy etapy nauki dojrzałego połykania:

- I etap

Na początku trzeba nauczyć dziecko połykać ślinę. Poproś dziecko, aby postarało się przykleić język do podniebienia i nie odrywało go. Następnie poleć, aby uśmiechnęło się najszerzej jak potrafi i zobaczyło w lusterku zbliżone, ale nie zaciśnięte zęby w lusterku i połknęło ślinę. Poproś dziecko, aby powtarzało dokładnie ten sam schemat wielokrotnie każdego dnia, aż poczuje pewność, że nowy sposób połykania śliny nie sprawia mu problemu. Aby zapamiętało kolejność sekwencji, możesz mu powiedzieć rymowanekę: „Język do góry unosimy, uśmiechnięte usta zamykamy, ślinę połykamy”.

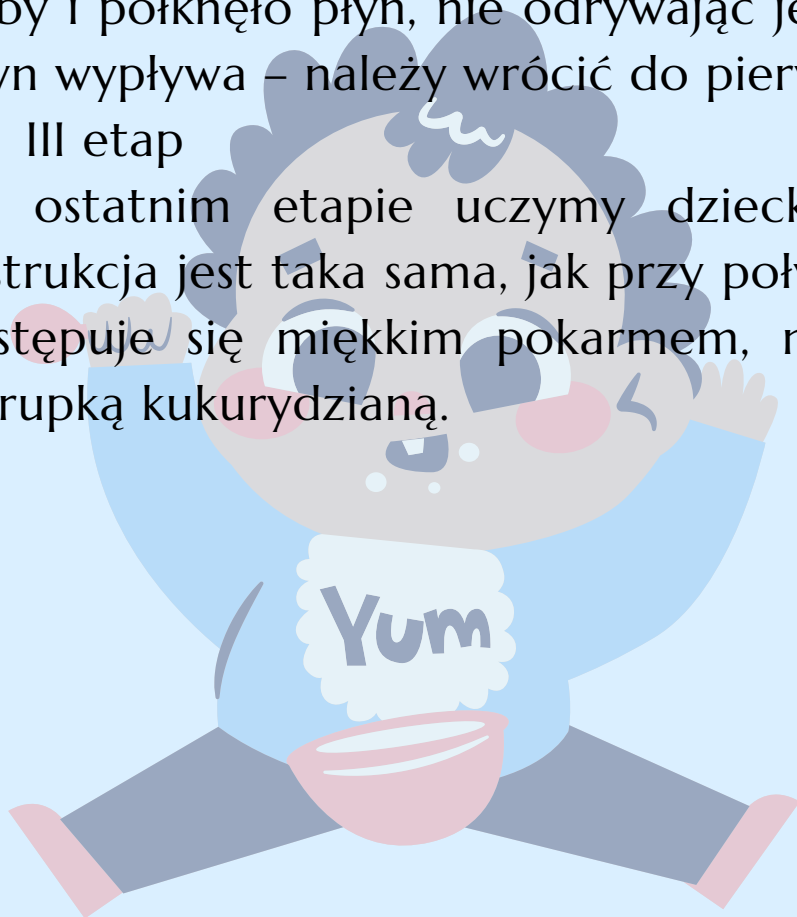
- II etap

W następnym etapie uczymy dziecko połykać płyn. Prosimy je, aby nabrało łyk płynu i przyssało język do podniebienia. Następnie zbliżyło do siebie zęby, uśmiechnęło się, pokazało zęby i połknęło płyn, nie odrywając języka od podniebienia. Jeśli płyn wypływa – należy wrócić do pierwszego etapu.

- III etap

W ostatnim etapie uczymy dziecko połykać pokarm - tu instrukcja jest taka sama, jak przy połykaniu płynu, z tym że płyn zastępuje się miękkim pokarmem, np. kawałkiem banana czy chrupką kukurydzianą.

artykuł opracowała:
Amanda Kosińska

KĄCIK PYCHOTKA SMAKOTKA "ORZECHOWIEC"

Orzechowiec to niezwykle pyszne i wyjątkowe ciasto miodowe oraz najlepszy krem budyniowy i orzechy w lekkim karmelu. Ten przepis zachwyił już wielu naszych gości. Ciasto orzechowiec można też piec na Święta.

Czas przygotowania: 2 godziny
Czas pieczenia blatów: 24 minut
Czas chłodzenia ciasta: 5 godzin
Liczba porcji: forma do 24 x 34 cm

Składniki na miodowe blaty

3 szklanki mąki pszennej - 480 g
150 g prawdziwego masła - 3/4 kostki
1/3 szklanki cukru - około 90 g
2 duże lub 3 małe jajka
3 łyżki płynnego miodu
2 łyżeczki sody

Składniki na masę budyniową

3 szklanki mleka - 750 ml
pół szklanki cukru - około 130 g
kostka masła - 200 g
2 budynie śmietankowe bez cukru - 2 x 40 g

Składniki na orzechowy wierzch

250 g orzechów włoskich łuszczonych

1/4 kostki masła - 50 g

3 łyżki cukru

3 łyżki płynnego miodu

Składniki na dżemową warstwę

200 g dżemu z czarnej porzeczki

Szklanka ma u mnie pojemność 250 ml.

Jajka i masło wyjmij wcześniej z lodówki. Masło użyte do zrobienia kremu budyniowego musi być idealnie miękkie. Forma do pieczenia: blaszka o wymiarach około 22 x 35 cm lub 24 x 34 cm lub mniejsza.

Pieczenie blatów miodowych: 180 stopni, środkowa półka z opcją pieczenia góra/dół lub 160 stopni z termoobiegiem.

Czas pieczenia blatu bez warstwy orzechów: 11 minut

Czas pieczenia blatu z warstwą orzechów: 12 minut

Do rondelka wlej dwie szklanki mleka (najlepiej pełnotłustego) oraz wsyp pół szklanki cukru. Do trzeciej szklanki mleka wsyp dwa opakowania proszku budyniowego o smaku waniliowym lub śmietankowym. Mają to być dwa budynie bez cukru o wadze 40 gramów na jedną saszetkę. Mleko z cukrem doprowadź do wrzenia. Zmniejsz moc palnika do minimum i wlej dobrze wymieszany proszek budyniowy z mlekiem. Budyń mieszaj krótko, ale energicznie. Powinien się ponownie zagotować i zgęstnieć. Budyń odstaw do przestudzenia, przykrywając go wcześniej kawałkiem folii (ja używam do tego woreczków śniadaniowych).

W rondelku umieść razem 50 gramów, czyli 1/4 kostki masła oraz po trzy łyżki cukru i miodu. Całość podgrzewaj kilka minut na małej mocy palnika. Wyłącz i odstaw na bok.

Od razu zabierz się za szykowania ciasta. Do miski wsyp trzy szklanki mąki pszennej np. tortowej. Ma to być 480 gramów mąki. Dodaj też 1/3 szklankę cukru (około 90 gramów); wbij dwa duże lub trzy małe jajka; dodaj 150 g prawdziwego, zimnego masła. Dodaj również trzy łyżki ulubionego płynnego miodu oraz dwie łyżeczki sody oczyszczonej. Ciasto zagnieć na jednolitą kulę i podziel na dwie równe części. Jeden kawałek ciasta rozwałkuj na cienki placek przy pomocy wałka. Ciasto przełóż do formy.

Formę z pierwszym blatem pod ciasto umieść w piekarniku nagrzanym do 180 stopni. Blat piecz w ten sposób przez 11 minut. Upieczony blat możesz od razu wyjąć z piekarnika. Nie wyłączaj piekarnika.

Zdejmij obręcz formy. Ciasto przesun na blat kuchenny razem z papierem do pieczenia. W formie umieść nowy arkusz papieru do pieczenia. Zapnij obręcz. Drugi kawałek ciasta rozwałkuj na placek, tak samo jak pierwszy i przełóż do formy. (Forma może być jeszcze ciepła). Na ciasto wyłóż masę orzechową z rondelka.

Formę z drugim blatem pod ciasto umieść w piekarniku nagrzanym do 180 stopni. Blat piecz w ten sposób przez 12 minut. Upieczony blat możesz również od razu wyjąć z piekarnika. Po lekkim przestudzeniu zdejmij boki formy. Ciasto przesun na blat kuchenny razem z papierem do pieczenia. W formie ponownie zapnij pierwszy upieczony blat. Po całej jego powierzchni rozprowadź 200 gramów dżemu z czarnej lub czerwonej porzeczki. Do niedużej, ale wysokiej miski przełóż miękkie masło. Ubijaj je mikserem na najwyższych obrotach, aż zrobi się puszyste i jasne. Ja napuszone masło przekładam do większego naczynia. Stopniowo, łyżka po łyżce dodaję całkowicie przestudzony budyń. Po każdej łyżce miksuję masę do całkowitego jej połączenia.

Gotowy krem budyniowy można od razu wyłożyć na pierwszy blat wysmarowany dżemem.

Masa budyniowa nie jest jeszcze sztywna. Dopiero po schłodzeniu w lodówce, masło zawarte w kremie stężeje. Wówczas krem budyniowy będzie można kroić nożem.

Na warstwę kremu budyniowego ostrożnie przełóż blat ciasta z orzechami.

Orzechowiec jest już gotowy. Należy go jednak schłodzić w lodówce przez minimum pięć godzin. Po tym czasie krem budyniowy powinien stężeć. Polecam jednak zostawić ciasto na całą noc w lodówce. Orzechowiec potrzebuje czasu, by nagrał odpowiedniej struktury i smaku. Pop nocy w lodówce blaty zmiękną a masa budyniowa będzie całkowicie sztywna.

Źródło:

1. www.aniagotuje.pl/przepis/orzechowiec

przepis przygotowała:
Katarzyna Grubecka

ROLA DZIADKÓW W ŻYCIU DZIECKA

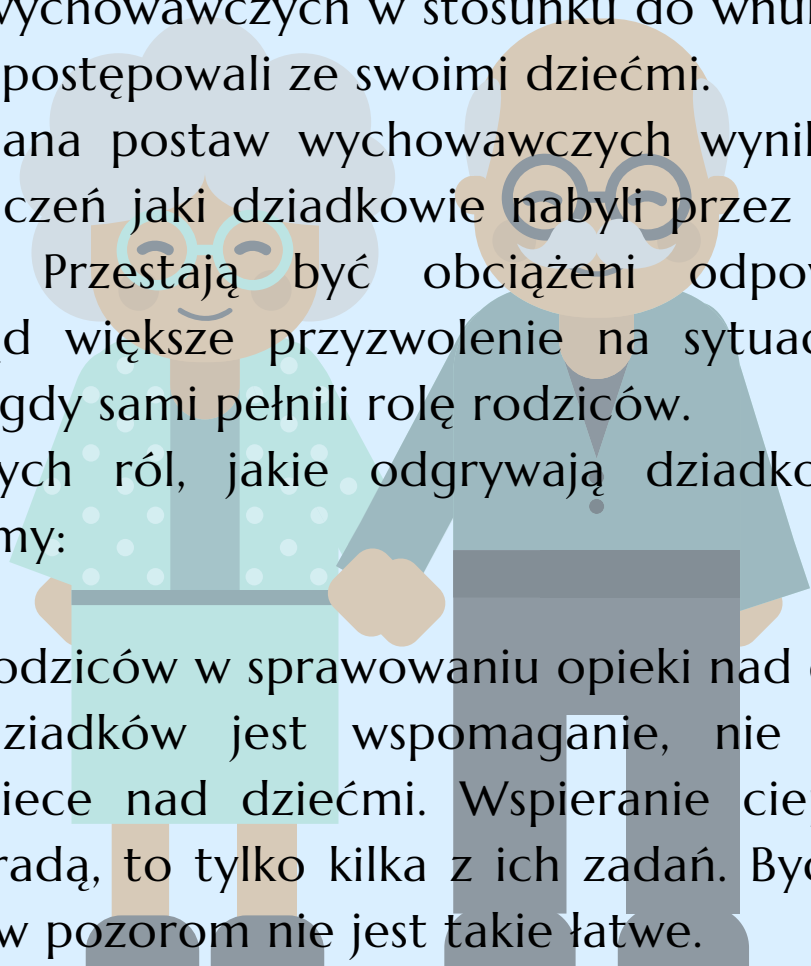
Wkrótce Dzień Babci i Dziadka. Być może jest to dobry moment, aby zastanowić jak ważnymi osobami w życiu małego dziecka jest babcia i dziadek oraz relacja z nimi. Często słyszy się stwierdzenie, że rodzice są od wychowywania, a dziadkowie od rozpieszczania. Otóż to nieprawda. Babcia i dziadek również mają swój udział w wychowaniu. W dzisiejszych czasach, rodzice ze względu na mnóstwo obowiązków zawodowych, często nie mogą poświęcić swoim pociechom tyle czasu ile by chcieli. Natomiast dziadkowie, mający tego czasu zdecydowanie więcej, chętnie poświęcają go wnukom, zajmując się nimi z wielkim oddaniem i zaangażowaniem.

Dużo rozmawiają, czytają, zabierają na wycieczki. Wielu rodziców zastanawia się skąd u dziadków bierze się taka nagła zmiana metod wychowawczych w stosunku do wnuków, mając na uwadze fakt jak postępowali ze swoimi dziećmi.

Mianowicie zmiana postaw wychowawczych wynika z wiedzy i bagażu doświadczeń jaki dziadkowie nabyli przez wszystkie lata swojego życia. Przestają być obciążeni odpowiedzialnością rodzicielską, stąd większe przyzwolenie na sytuacje, które nie miały racji bytu gdy sami pełnili rolę rodziców.

Do podstawowych ról, jakie odgrywają dziadkowie w życiu wnucząt zaliczamy:

Wsparcie dla rodziców w sprawowaniu opieki nad dziećmi
Jedną z ról dziadków jest wspomaganie, nie zastępowanie rodziców w opiece nad dziećmi. Wspieranie ciepłym słowem, służenie dobrą radą, to tylko kilka z ich zadań. Bycie babcią lub dziadkiem wbrew pozorom nie jest takie łatwe.

Aby zachować prawidłowe i zdrowe relacje w rodzinie powinni wykazać się takimi umiejętnościami jak wrażliwość, odpowiedzialność, mądrość życiowa. Trudnym i przełomowym momentem w życiu rodziny jest powrót mamy do pracy zawodowej. Jeśli w tym momencie można liczyć na pomoc dziadków jest to nieocenione wsparcie.

Zawsze uśmiechnięci i niezwykle cierpliwi

Dziadkowie to osoby przeważnie zawsze uśmiechnięte o anielskiej cierpliwości, mający bardzo wiele czasu dla wnucząt. W dzisiejszych czasach kiedy każdy jest zabiegany, im wydawać się nie spieszy, zawsze znajdą czas na zabawę czy rozmowę. Podczas czasu spędzanego z wnukami są cali dla nich, a sprawy doczesne pozostają daleko w tyle. Dziadkowie to niedoścignieni mistrzowie umiejętności jaką jest słuchanie. Składa się na to ponownie doświadczenie i lata praktyki.

Łącznicy pokoleń

Dziadkowie to osoby zapewniające ciągłość rodzinną, a także wspaniali nauczyciele historii. Od kogo młody człowiek ma się dowiedzieć o dzieciństwie, dorastaniu mamy i taty albo o dalekich krewnych, których nigdy nie poznał jak właśnie nie od nich? Opowieści babci i dziadka mają wpływ na budowanie tożsamości dziecka, dając poczucie wspólnoty i rodowej przynależności. Dla starszych dzieci na pewno będzie ciekawe i interesujące posłuchać historii jak żyło się w czasach kiedy była wojna, nie mówiąc o braku dostępu do internetu, telefonu, zabawek czy nawet do ulubionego jedzenia. Babcia i dziadek mogą mieć także jakieś ciekawe hobby i zainteresowania, którymi zechcą podzielić się z wnuczętami np. kolekcja znaczków, płyt winylowych, starych samochodów, porcelanowych lalek itp.

- Kustosze tradycji i rodzinni mediatorzy

Dziadkowie często nazywani są skarbnicą prostej, życiowej wiedzy, która w dorosłym życiu jest wręcz bezcenna. Najbardziej jest to widoczne podczas ważnych świąt, gdy dbają o każdy

najdrobniejszy szczegół i tradycję np. 12 potraw wigilijnych, dopilnują wnucząt, aby spakowały do wielkanocnego koszyka wszystkie niezbędne rzeczy, a na 11 listopada wywieszają biało-czerwoną flagę.

Psychologowie wyróżniają kilka typów relacji pomiędzy dziadkami a wnuczętami:

Relacja zdystansowana - dziadkowie jako dalecy krewni, widywani przez wnuki co jakiś czas. W relacji tej dziadkowie nie odgrywają znaczącej roli wychowawczej. Brak obecności odczuwalny jest przez dzieci w codziennym funkcjonowaniu w obrębie rodziny jak i podczas przedszkolnych uroczystości np. "Dzień Babci i Dziadka"

Relacja zaangażowana - dziadkowie pełnią rolę troskliwych opiekunów, aktywnie uczestniczą w wychowaniu. Tego typu relacja najczęściej spotykana jest w rodzinach wielopokoleniowych, mieszkających pod jednym dachem lub mieszkających osobno, a na co dzień sprawujących opiekę na wnukami.

Relacja towarzyska - dziadkowie pełniący rolę mądrych towarzyszy dla swych wnucząt, gdzie relacje są bliskie i ciepłe lecz nie podejmują się zadań związanych z opieką nad dziećmi. W tej relacji dziadkowie dążą do zachowania równowagi pomiędzy troską o wnuki a troską o siebie. Dbają o samorozwój jednocześnie angażując dzieci w swoje aktywności.

Źródło:

- 1.M. Tyszkowa: Społeczne role dziadków i babć w rodzinie, "Problemy Rodziny",
- 2.J. Falkowska: Do czego potrzebni są dziadkowie, "Edukacja i dialog" nr 5, 2002

artykuł opracowała:
Marta Stefaniak

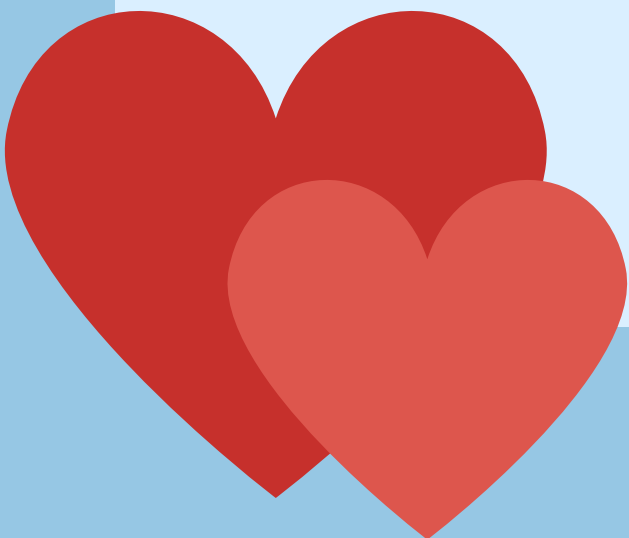
DROGIE BABCIE, DRODZY DZIADKOWIE

z okazji Waszego święta składamy
najserdeczniejsze życzenia,
dobrego zdrowia oraz nieustającej pogody
ducha.

Niechaj wnuczki i wnukowie dostarczą Wam
jeszcze więcej dumy, radości oraz młodzieńczej
energii.

Życzymy aby omijały Was zmartwienia dnia
codziennego,
a zdobyte doświadczenia i mądrość życiowa
służyły innym.

Sto lat!

"A słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas ...
Niech tajemnica serca, odkryta w wigilijny wieczór,
stanie się dla wszystkich ludzi dobrej woli kluczem
otwierającym drogę do szczęścia w nowym roku"

Nadchodzące Święta Bożego Narodzenia
niosą ze sobą wiele radości
oraz refleksji dotyczących
minionego okresu i planów
na nadchodzący Nowy Rok.
W tych wyjątkowych dniach
chcemy Państwu życzyć
wiele zadowolenia i sukcesów
z podjętych wyzwań.

Nastrojowych i pachnących choinką
świąt Bożego Narodzenia,
a także samych pogodnych dni w nowym,
nadchodzącym roku.

Życzy Dyrektor Ewa Starzyk
i Pracownicy Przedszkola 77 „Tęczowe Siódemki”

